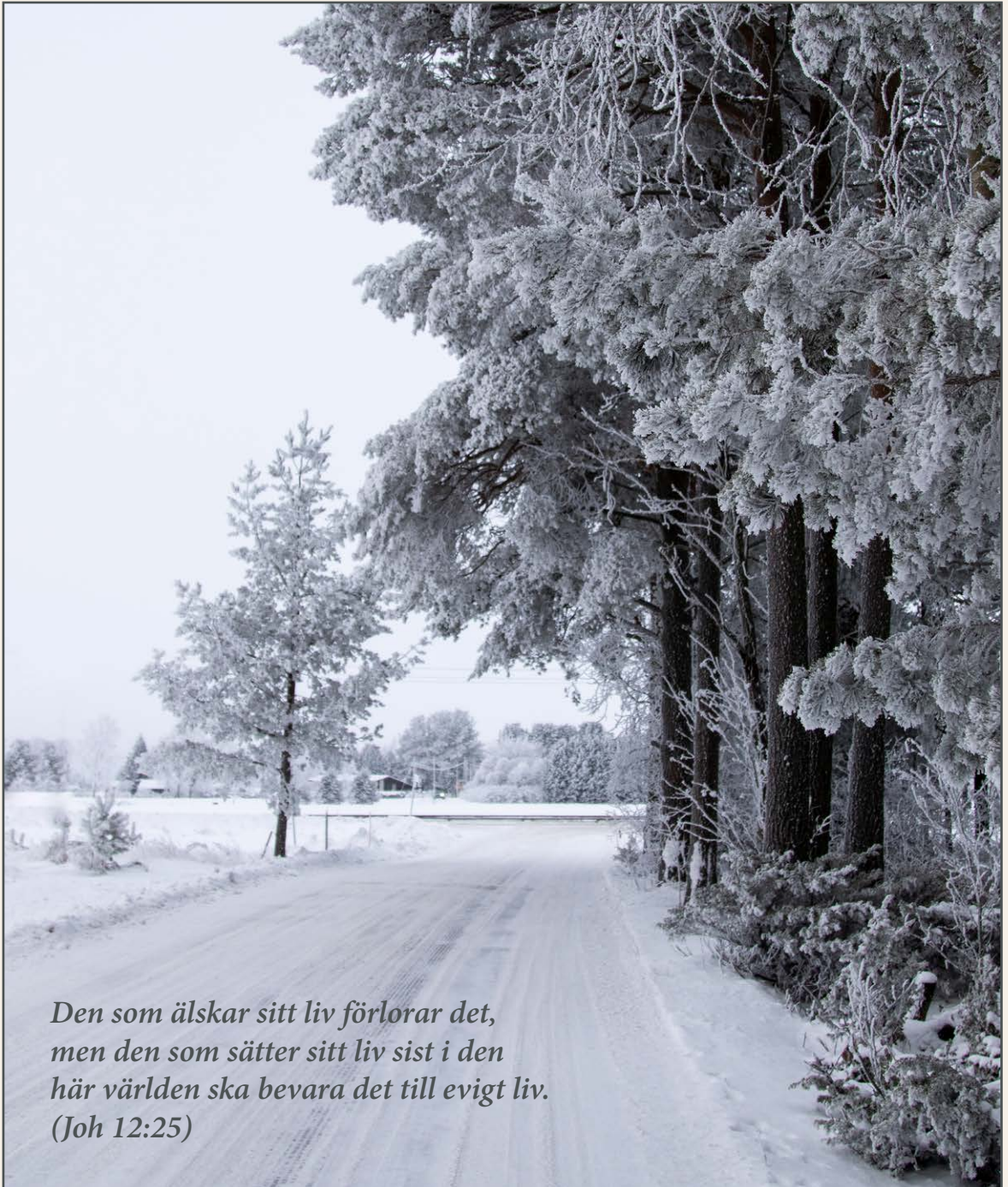
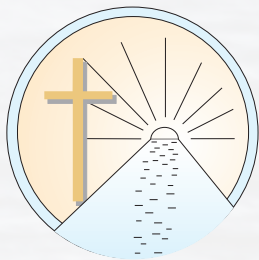

Sions Missionstidning

*Den som älskar sitt liv förlorar det,
men den som sätter sitt liv sist i den
här världen ska bevara det till evigt liv.
(Joh 12:25)*

BIBELORDET

Den som älskar sitt liv förlorar det, men den som sätter sitt liv sist i den här världen ska bevara det till evigt liv. Om någon vill tjäna mig ska han följa mig, och där jag är ska också min tjänare vara. Om någon tjänar mig ska Fadern ära honom.

Joh 12:25-26

HELGDAGAR

2 februari

Kyndelmässodagen,
Luk. 2:22-33,
Kristus, utstrålningen av Guds härlighet

9 februari

Tredje söndagen före fastetiden
(Septuagesima),
Matt 19: 27-30,
Den oförtjänta nåden

16 februari

Andra söndagen före fastetiden
(Sexagesima),
Joh 4:31-38,
Sådden av Guds ord

23 februari

Fastlagssöndagen
Joh 12:25-33,
Guds kärleks offerväg.

1 mars

Första söndagen i fastan
Matt 16:21-23,
Jesus segrar över frestelserna

Katekesen

Hur en hufvader skall lära sitt husfolk morgon- och aftonbön

Morgonbön

På morgonen, när du stiger upp, skall du signa dig med det heliga korstecknet och säga:
I Faderns och Sonens och den helige Andes namn. Amen.

Därefter skall du knäböjande eller stående läsa trosbekännelsen och Fader vår. Om du vill, kan du ytterligare läsa denna korta bön:
Jag tackar dig, min himmelske Fader, genom Jesus Kristus, din älskade Son, att du denna natt har bevarat mig för all skada och farlighet, och jag ber dig, att du denna dag ville bevara mig för synd och allt ont, så att mitt liv och mina gärningar behagar dig. Ty jag befäller

Sions Missionstidning

Nr 2 2020

Människosonen blev förhärligad genom döden 4
Kristus, utstrålningen av Guds härlighet..... 6
Sådden av Guds ord 8
Kampen mot frestelser 10
Barnsida: Gud älskar dig! 12
Utlandsmissions gemenskapsdag 14

Laestadianismen 150 år i Karleby..... 16
Följare..... 18
Till minne av Alice Nygård 19
Till minne av Nils Björkskog 20
Annonser 22
Radio LFF, prenumerationer 23

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:

Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund

Layout:

Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

Pärmbilder:

Jenny Ahlskog

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:

Forsberg Printed
Communication Oy Ab

mig med kropp och själ och allt i dina händer. Din helige ängel vare med mig, så att den onde fienden inte får någon makt över mig. Amen.
Så må du med glädje gå till ditt verk och kanske sjunga en psalm, t.ex. de tio budorden, eller vad din andakt inger dig.

Aftonbön

Om aftonen, när du går till sängs, skall du signa dig med det heliga korstecknet och säga:
I Faderns och Sonens och den helige Andes namn. Amen.

Därefter skall du knäböjande eller stående läsa trosbekännelsen och Fader vår. Om du vill, kan du ytterligare läsa denna korta bön:
Jag tackar dig, min himmelske Fader, genom Jesus Kristus, din älskade Son, att du denna dag nådeligen har bevarat mig, och jag ber dig, att du ville förlåta mig alla mina synder, där jag gjort orätt, och denna natt nådeligen bevara mig. Ty jag befäller mig med kropp och själ och allt i dina händer. Din helige ängel vare med mig, så att den onde fienden inte får någon makt över mig. Amen.
Somna så genast med fröjd.

Människosonen blev förhärligad genom döden

Stunden har kommit när Människosonen ska förhärligas. Jag säger er sanningen: Om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn. Men om det dör bär det rik frukt. Den som älskar sitt liv förlorar det, men den som sätter sitt liv sist i den här världen ska bevara det till evigt liv. Om någon vill tjäna mig ska han följa mig, och där jag är ska också min tjänare vara. Om någon tjänar mig ska Fadern ära honom. (Joh 12:25-33)

Genom fastlagssöndagen går vi i kyrkoåret in i en period som föregår de helger, långfredag och påsk, där syndares frälsning till synders förlåtelse och gemenskap med Gud grundas.

Söndagens text följer händelsen i Bibeln där Jesus en tid före har ridit med ett åsnöfö till Jerusalem. Hela Jerusalem har sjungit jublande för honom, ”Hosianna! Välsignad är han som kommer i Herrens namn, han som är Israels kung!” och välkomnat honom som Messias till sin huvudstad. Det fanns en glädje och önskan med förväntan hos så många människor för en begynnelse av det messianska riket. Men de skulle erfara en djup besvikelse när de får upptäcka att denna som de kallade ”Messias”, endast var en vanlig människa i deras ögon, en människa som skulle förlora maktkampen mot fariséerna och skriftlärderna, bli fångslad och dödad. Inte på ett annat sätt kan man förstå det, att samma människor/personer efter några dagar var beredda att ropa ”Korsfäst!”. Folket ville ha en

konung, men Gud bjöd åt dem ett vetekorn, ett vetekorn som skulle dö.

Jesus ville inte gå efter människomängdens vilja. Han visste vad han skulle komma att förverkliga inom några dagar. Denna uppgift hade profeter profeterat om, denna uppgift hade den Helige Ande uppenbarat åt Johannes Döparen—att Jesus från Nasaret är ”Guds lamm, som tar bort världens synd!” Jesus såg korset innan det upplyftes för honom.

Jesus såg korset, platsen, där han skulle lida för alla människors synder. Han skulle försona oss med Gud, bära den skulden och straffet för synd, som vi inte kan bära utan att bli dömd för evigt. Därför talar Jesus om vetekornets död. Men varför inleder Jesus med att svara åt Filippus och Andreas med att säga: ”Stunden har kommit när Människosonen ska förhärligas.”? Förhärligas? Genom döden? En tid före detta blev ju Jesus förhärligad på berget, tillsammans med Petrus, Jakob och Johannes, och Guds närvaros moln täckte

Om någon vill tjäna mig ska han följa mig, och där jag är ska också min tjänare vara.

över honom och han blev vit som snö. Gud talade där med kärlekens ord och gav vittnesbörd om honom. Det var den gammaltestamentliga bilden av förhärligande som Gud ger genom sin närvaro.

Det förhärligande som Jesus nu talar om, skulle bli en rak motsats till det förhärligande som skedde på förklaringsberget. Gud skulle inte visa sig med sin makt, Gud Fader skulle inte ens svara fastän Jesus skulle ropa och törsta efter svar och stöd! Jesus själv skulle inte bli vit som snö utan han skulle hänga helt naken utan skydd, hans hud skulle bli riven med sår och smuts från Jerusalems gator skulle täcka över hans blodiga kropp. Ingen härlig syn alls. I dödens stund ”kom ett mörker över hela landet” (Luk 23:44).

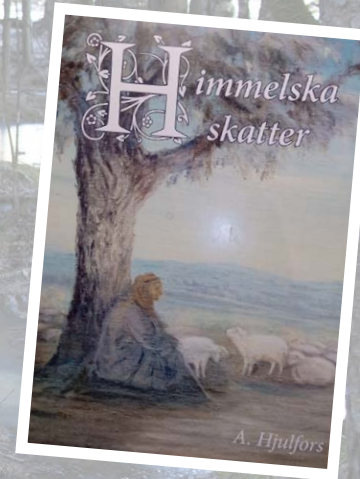
Sådan Gud har du, kära vän. Gud och Messias som hängde hjälplös på korset. Han blev förhärligad genom sitt lidande och sin död till uppståndelsens seger på den tredje dagen.

Du och jag, min vän, vi är svarta av synd i oss själva, ända från födseln till vårt sista andetag på jorden. Men därför blev Kristus Jesus, din Herre och Förlossare, förhärligad med blod, med svarthet som är ännu smutsigare än Jerusalems gators smuts, med dina och mina synder. Det gjorde Gud för att du skulle bli förhärligad med vithet som snö. Att du skulle bli klädd i vit skrud och få stå inför Guds tron med en otalig skara av återlösta. Vem är de? ”Det är de som kommer ur den stora nöden. De har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod. Därför står de inför Guds tron och tjänar honom dag och natt i hans tempel, och han som sitter på tronen ska slå upp sitt tält över dem.” (Upp 7:14). Du är återlöst, även du ångrande syndare, du är tvättad, min vän i Kristi blod. Tro allt förlåtet i Jesu namn och blod även idag! Du kommer också att få stå där med alla som tror på Jesus Kristus som Guds Son. Gud, endast Gud har lovat det, och det är endast han som kan fullborda sitt löfte. Vetekornet har burit rik frukt.

Gud välsigne dig!
Vesa Pöyhtäri

Kristus, utstrålningen av Guds härlighet

Luk. 2:22-33

”När tiden var inne för deras rening enligt Mose lag, tog de med honom upp till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren, som det står skrivet i Herrens lag: Varje förstfödd son som öppnar moderlivet ska räknas som helgad åt Herren. De skulle också ge det offer som är bestämt i Herrens lag: ett par turturduvor eller två unga duvor. I Jerusalem fanns en man som hette Simeon. Han var rättfärdig och gudfruktig och väntade på Israels tröst, och den Helige Ande var över honom. Av den Helige Ande hade han fått en uppenbarelse att han inte skulle se döden förrän han sett Herrens Smorde. Ledd av Anden kom han till templet, och när föräldrarna bar in barnet Jesus för att göra med honom som man brukade enligt lagen, tog han honom i sina armar och prisade Gud och sade:

’Herre, nu låter du din tjänare gå hem i frid, så som du har lovat, för mina ögon har sett din frälsning som du har berett inför alla folk: ett ljus med uppenbarelse för hedningarna och härlighet för ditt folk Israel’.

Hans far och mor förundrades över det som sades om honom.”

”För Sions skull vill jag icke tuga, och för Jerusalems skull vill jag ej unna mig ro, förrän dess rätt går upp såsom solens sken och dess frälsning lyser såsom ett brinnande bloss.” (Jes. 62:1)

”Se, jag låter min hjälp nalkas, den är ej långt borta, och min frälsning dröjer icke; jag giver frälsning i Sion och min härlighet åt Israel.” (Jes. 46:13)

I Psalm 98 får vi ytterligare läsa om Herrens löften om frälsning: ”Herren har låtit sin frälsning bliva kunnig, han har uppenbarat sin rättfärdighet för hedningarnas ögon.” (Ps. 98:2)

Den gamle Simeon som hade fått den uppenbarelsen att han inte skulle se döden, förrän han hade fått se Herrens smorde. Han kom genom Andens tillskyndelse till helgedomen, när föräldrarna bar in barnet Jesus, för att göra med honom som sed var efter lagen, då tog han honom i sin famn och lovade Gud och sade: ”Herre nu låter du din tjänare fara

hädan i frid efter ditt ord, ty mina ögon hava sett din frälsning, vilken du har berett till att skådas av alla folk; ett ljus som skall uppenbaras för hedningarna och en härlighet, som skall givas åt ditt folk Israel.” (Luk. 2:29-32)

Gamla förbundets folk fick leva och dö på att Gud skulle fullborda givna löften. Vi må ännu citera profeten. Så säger Herren: ”Akten på vad rätt är och öven rättfärdighet, ty min frälsning kommer snart och snart bliver min rättfärdighet uppenbarad.” (Jes. 56:1)

Nya förbundets folk får leva i förvissningen om att Guds löften om frälsning har fått sitt ja-svar i Herren Jesus Kristus. Ty när tiden varfullbordad sände Gud sin Son, född av kvinna, gjord under lagen, för att friköpa dem som var under lagen och för att vi skulle få söners rätt. Herre! Låt din nådasol lysa över dina fattiga barn som ett brinnande bloss. Må din kärlekseld värma. Gör din frälsning ibland oss.

Anselm Hjulfors
Ur boken *Himmelska skatter*

INREMISSIONSKALENDERN FEBRUARI 2020

4.2
Vasa bönehus Fiskaregatan
kl. 18.00 tisdagssamling, Peter Thylin
Sursik, morgonandakt kl. 09.00.
Richard Eklund

16.2
Kortesjärven Vanhainkoti,
andakt kl.12.30.
Antero Heikkilä, Esa Rahjas
Evijärvi, Antinrinne, andakt kl.15.00.
Antero Heikkilä, Esa Rahja

19.2
Nykarleby, Per-Ole Hjulfors
Hagaborgs Demensavdelning kl.12.30
Florahemmet kl.13.15
Hagalund kl. 14.00

23.2
Purmo kyrka Gudstjänst kl.10.00.
Predikant Per-Erik Häggman,
Liturg Tomas Portin

27.2
Nykarleby, Per Svenfelt
Vårdavdelning kl.12.45
Attendo Haga Nykarleby kl. 13.15

29.2
Åbo, hemsammankomst hos
Åke Nyblom i Nådendal.
Kaj Fagerholm

1.3
Nagu kyrka, Högmässa kl.11.00.
Predikant Kaj Fagerholm,
liturg Kjell Brännström

”Be för missionsarbetet”

Sådden av Guds ord

Luk. 8:4-15

Evangelietexten för Sexagesima berättar Jesus en välkänd liknelse om en såningsman vars sådd föll på fyra olika ställen och även vad resultatet av sådden blev. Tre gånger berättar liknelsen om en misslyckad sådd. Jorden var inte tillräckligt bördig och utsädet bar ingen frukt. En del av sådden föll dock i den goda jorden där den växte upp och gav hundrafaldig skörd. Vi behöver inte grubbla på vad de fyra olika ställena, där sådden föll på, betyder. Detta förklarar Jesus för sina lärjungar och för oss i fortsättningen på texten. Det är inte utsädet det är fel på, utan marken som det föll på. Jesus förklarar att säden är Guds ord, och detta är ett fullkomligt och felfritt utsäde, som vi får ta emot och även föra vidare till andra människor.

Jesus berättade den här liknelsen för en stor skara människor som hade kommit för att lyssna till honom och hans undervisning. Han talar alltså till dem som ville lyssna på honom, inte till de människor som förkastade honom och inte brydde sig om det han hade att säga. Liknelsen är därför i högsta grad riktad till oss som samlas i kyrkor och

bönhus för att höra Guds ord. Vi får lyssna, och pröva oss själva, hur vi lyssnar till Ordet och hur vi tar vara på den undervisning vi får. Hör vi så att Ordet får bära frukt i våra liv och verka det som Gud har sänt det till att verka? Sexagesima kallas för Ordets söndag och påminner oss om att ta vara på Guds ord och de nådetillfällen vi får.

Först av allt kan vi se att såningsmannen sår ut sin säd överallt, även där utsikterna till skörd verkar obefintliga. Gud vill att ordets säd ska nå ut till alla människor, inte bara till fromma och redan troende. Gud verkar genom sitt ord och Hans vilja är att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen. Guds ord är levande och kraftfullt och Jesus säger att hans ord är: "Ande och liv" (Joh. 6:63). Aposteln Paulus skriver: "evangelium... är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror" (Rom. 1:16). Ordet är något vi har orsak att vara tacksamma för, att Gud vill tala till oss och verka genom sitt ord. När vi tror att Gud talar och verkar genom sitt ord så vore det ett märkligt bevis på vår tro om vi inte läser vår Bibel eller inte kommer till gudstjänster för att

höra predikan. Låt inte Bibeln ligga i bokhyllan under vardagarna utan läs Guds ord. Det är också en god vana att förbereda dig för att lyssna till predikan genom att läsa söndagens texter under dagarna innan söndagen.

Gud tvingar inte sitt ord med våld på någon människa. Även om ordet har kraft att frälsa människor så låter han det inte verka oemotståndligt. Människohjärtat kan på olika sätt stöta bort den goda sådden och det har vi tre

exempel på i Jesu liknelse. När man läser Jesu egen förklaring om de tre dåliga jordmånerna så är det tyvärr lätt att känna igen sig, kanske i alla tre. Har du också upplevt hur djävulen vill plocka bort udden från Guds ord när det talar om synder som du kanske har i ditt liv? Hur den onde vill bortförklara sanningen och istället påstå att det inte är så allvarligt att bryta mot Guds ord. Kanske vill han få dig att jämföra dig med andra människor istället för att spegla ditt liv i Guds klara ord? Om andra människor gör samma sak, eller till och med värre saker, så kan det väl inte vara så farligt med de "små" synderna som du har i ditt liv? Eller så känner du igen dig i hur lätt det är att vara kristen och bekänna sin tro och sin frälsare när man är i hemmet eller i bönhuset. Men när man möter motstånd och får pikar och gliringar, eller hånas för att man är kristen, så är det inte längre lika lätt att vara lika frimodig i sin bekännelse. Många av oss har

Ordet är något vi har orsak att vara tacksamma för, att Gud vill tala till oss och verka genom sitt ord.

nog fått uppleva hur tistlar vuxit upp och tagit näring från vår tro. Det jordiska och världsliga får uppta våra tankar och vår tid. Vi har så mycket att hinna med och kalendern blir fort fulltecknad. Till slut måste vi prioritera för att

få tiden att räcka till. Att prioritera handlar om att välja bort något till förmån för något annat. Alltför ofta blir det så att det är det andliga i våra liv som vi väljer bort, till förmån för det världsliga.

Att ordet inte bär frukt beror, som sagt, inte på Ordet. På Ordet är det inget fel. Det beror på oss och hur vi tar emot det. Känner du igen dig i de exemplen på dålig jordmån i Jesu liknelse så bekänn din synd och be om förlåtelse. Be också om nåd och kraft att bli som den goda jorden där Hans ord får bära mycken frukt. Av naturen har vi alla en riktigt dålig jordmån. I Romarbrevet läser vi: "Köttets sinne är fiendskap mot Gud" (Rom. 8:7). I köttet finns ingen lust att höra Guds ord eller handla efter det. Ingen människa kan själv plöja i sitt hjärtas åker så att det där skulle bli en god och fruktbar jord, utan den goda jorden verkas av Gud själv.

Den goda jorden finns där en människa, genom Guds ord, har förts till omvändelse och tro på Evangeliet om syndernas förlåtelse.

Mikael Fältros

Kampen mot frestelser

”Salig är den man som är ståndaktig i frestelsen; ty när han har bestått sitt prov, skall han få livets krona, vilken Gud har lovat åt dem som älska honom. Ingen säger, när han bliver frestad, att det är från Gud som hans frestelse kommer; ty såsom Gud icke kan frestas av något ont, så frestar han icke heller någon. Nej, närhelst någon frestas, så är det av sin egen begärelse som han drages och lockas. Sedan, när begärelsen har blivit havande, föder hon synd, och när synden har blivit fullmogen, framföder hon död.”
(Jak. 1:12-15)

Nåd, barmhärtighet och frid ifrån Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus, vår Frälsare. Texten, som är som ledning för denna skrivelse, är från aposteln Jakobs brev.

Vi tror att detta är Guds ord, som passar ännu i vår tid, fast det blivit skrivet för länge sedan. Nu är den yttersta tiden och djävulen vet att det snart är slut på allting. Han anfäller Guds folk, samhällen och regeringar. Den ena gången med våld och en annan gång med list. ”Mycket är som skrämmer mig”, sjunger vi i en sång. Vi är så bräckliga och små som människor, men Jesus säger: ”frukta inte”.

Detta kan vi läsa på många ställen i Guds ord. Någon har räknat ut att det står ”frukta inte” på 365 ställen i Bibeln. Dessa ord behöver vi få höra, och trösta oss med, under årets alla dagar.

Salig är den som tåligt lider frestelsen. När kampen och striden är slut skall vi få livets krona. Den lovas åt den som håller fast i tron på det försoningsverk som Gud gjort i sin Son, Jesus Kristus. Vi får lyfta upp blicken och se fram emot lönen. Där hämtar vi kraft för att orka framåt på himlavägen.

Gud frestar ingen. Jakob skriver att frestelserna kommer från oss själva; de begär som bor i vårt kött och i vårt blod. Vi har en kamp och en strid mot tre huvudfiender; världen, djävulen och vårt eget kött. I denna värld finns det obegränsat med föda för köttet. Om vi tar ett ord från aposteln Johannes: ”Ty allt det som är i världen, köttets begärelse, ögonens begärelse och högfärd efter detta livets goda, det är inte av Fadern utan av världen” (1 Joh. 2:16). Och Jesu ord: ”ve världen för förförelsen skull, ty förförelse måste komma, ve dock den människa genom vilken förförelsen kommer” (Matt.18:7).

Vi ser av dessa bibelställen att det är genom människor som förförelsen kommer. Jakob skriver: ”när begärelsen avlas, föder den synd”. Fallet sker i människans hjärta. Jakob

*”Sök Herren medan man kan finna honom,
åkalla honom medan han är nära”*

tar en bild av den naturliga avelsen. När fröet gror och börjar växa, så behöver det näring. Det får fröet genom navelsträngen från modern. Jakob vill visa att om vi ger näring till begärelsen så växer den och när synden är fullmogen så föder den död. Syndens lön är döden, en andlig död. Om handen, foten eller ögat är till förförelse, så ska vi enligt Jesu lärdom, i Matteus femte kapitel, hugga av och riva bort dessa lemmar. Det är dig bättre att vara utan lemmarna än att ha dem i behåll och kastas i helvetets eld. Vi får klippa av navelsträngen som ger föda till begärelsen, göra bättring från synden och överge den.

Låt oss be Gud om ett sådant hjärta som Mose hade. Han ville hellre lida tillsammans med Guds folk än att en liten tid ha sin lust i synden. Han såg på lönen. På samma sätt får också vi göra. Kom Herre Jesus och hämta din fattiga och haltande brud från denna jämmerdal. Snart börjar högtiden i himmelen, den stora kröningsdagen. Då skall kronan tryckas på huvudet, på den, som här i tiden varit nedtyngd under korset. Segern har kommit genom lammets blod och vittnesbördets ord. Jesus har vunnit seger över synden, döden och djävulens välde. Vi får följa honom, den törnekrönte konungen, i hans blodiga fotspår, samlande hans blodsdroppar till rening från ett ont samvete till att tjäna levande Israels Gud. Vi sjunger i en sång, ”Om vi i våra hjärtan få, utav blodsdropparna, de friar oss från frestelsen och ger istället frid”. Lycklig är den människa som får äga Guds frid i sitt hjärta. Salig och helig är den, som har del i

den första uppståndelsen, på den har den andra döden ingen makt. Jesus, den uppståndne och levande Frälsaren, har öppnat vägen till himmelen. Han som på korset utropade: ”det är fullbordat” (Joh. 19:30), han skall en gång kalla till sin älskade brud välkommen hem. ”Kom ni mina Faders välsignade och ta i besittning det rike som är berett åt er före världens begynnelse” (Matt. 25:34). Åt dem som är på den vänstra sidan hörs ingen kallelse, utan: ”gå bort ifrån mig” (Matt. 25:40).

Käre vän om du läser detta, du, som inte äger trons dyrbara gåva i ditt hjärta. Idag kallar Herren på dig. Jesaja skriver: ”Sök Herren medan man kan finna honom, åkalla honom medan han är nära, den ogudaktiga må överge sin väg och den orättfärdiga sina tankar, och vända om till Herren, och han skall förbarma sig över honom, och till vår Gud, ty hos honom finns mycken förlåtelse.” (Jes. 55: 6-7).

Låt oss bedja. Vi tackar dig käre himmelske Fader för trons dyrbara gåva. Tack att du sände din son Jesus Kristus till försoning för hela världens synder. Vi ber om din välsignelse. Ge oss den Helige Andes ögonsalva, så att vi en gång når fram till målet i himmelen. Dig allena tillhör äran. Amen.

Må Guds frid, som övergår allt mänskligt förstånd, bevara våra tankar och hjärtan i Kristus Jesus allena.

Guds Frid
Magnus Sundqvist

Guds frid, alla älskade barn!

”Med evig kärlek har jag älskat dig, därför låter jag min nåd förbliva i dig.” Så står det i Jeremia i bibeln.

Det finns otaliga ställen där vi kan läsa om hur Gud med sin faderskärlek älskar oss dyrbart och högt. Och jag tycker att det är viktiga ord att ta till sig. Oberoende var man än befinner sig. Gud älskar oss med så mycket kärlek att den aldrig tar slut, den försvinner inte, den är trofast, den rubbas inte eller förstörs, ingen kan någonsin ta den kärleken ifrån dig.

Gud skapade allt som du ser omkring dig, växter, djur, människor osv. Han skapade dig och mig. Han gjorde oss till sina avbilder och ville inte att något hemskt och tungt skulle hända oss. Sedan åt Eva av frukten i

Edens lustgård, från kunskapens träd. Då förändrades världen, för synden kom in i bilden. Synden är alltså när vi gör fel mot Gud. Men Jesus kom därför hit till världen för att ta allt vad vi gjort och gör på sina axlar, han bar våra smärtor, våra sjukdomar våra svagheter det som inte blev som vi tänkte och det som vi misslyckats med. Allt det tog han på sig för att Gud älskar oss så mycket och inte vill se oss lida. Gud vill inte att vi skall känna oss misslyckade eller dumma eller fula, för tjock för liten för si för så. Gud har inte gjort oss till misslyckande och misstag. Han har inte skapat oss till det. Han visste redan innan du var född, allt om ditt liv och allt vad du kommer göra både bra men även det dåliga. Inget är gömt för Gud, han känner dig utan och innan, mer än du känner dig själv.

Gud ser dig och mig som dyrbar, unik och väldigt värdefull. Hur ser du på dig själv? Gör du samma misstag om och om igen? Gud skyndar sig att förlåta dig om du vänder dig mot honom. Och han säger inte åt dig att du ska försvinna utan han vill att du kryper upp i hans famn för att han skall få leda dig.

David i bibeln litade på Guds kärlek när han mötte fiender. Han bad: Bevara mig som en ögonsten, beskydda mig som en ögonsten, beskydda mig under dina vingars skugga för de ogudaktiga som vill förgöra mig, för mina dödsfiender som omringar mig Ps 17: 8-9

Du får göra det samma och söka skydd hos Herren Gud när du möter mörka, hopplösa och dåliga tankar. Känslor och tankar om värdelöshet är inte sanna!

Gud är med dig i både det som är jobbigt och svårt men också i det som är lätt och glädjefullt. Hans kärlek består, den är där, samma igår, idag och i evighet.

**Gud som ser och älskar så
Se till mig och alla små.
Vart jag mig i världen vänder
Är mitt liv i dina händer.
Du min trygghet alla dar,
Du är evigt hos mig kvar.**

Ingrid Snellman

Utlandsmissions gemenskapsdag

En kyrka i brytningstid

Det är en heterogen grupp som samlas till utlandsmissionens gemenskapsdag vid Pörkenäs lägergård i september 2019. En del har inte deltagit i missionsresor medan andra har besökt Ryssland många gånger. Det är ju Ryssland som vi till stor del fokuserar på under gemenskapsdagen. Under många år har LFF utfört missionsinsatser i Ryssland och idag har fridsföreningarna egna vänförsamlingar i Ryssland.

- Den kyrka som fanns för tjugo år sedan finns inte längre. Den äldre generationen håller på att försvinna. Generationen som växer upp har haft möjlighet att gå i söndagsskola och vuxit upp inom församlingen, berättar Juha Saari, som verkat inom den ingermanländska kyrkan i Ryssland sedan år 2000. Den ingermanländska kyrkan befinner sig i en brytningstid.

En frälsande kyrka

Den ingermanländska kyrkan vill vara en frälsande kyrka. Kyrkans huvudsakliga tyngdpunkt och verksamhet ska vara i församling-

arna. Den ingermanländska kyrkan i Ryssland är indelad i sju prosterier. I prosterierna finns både registrerade församlingar och församlingsliknande grupper. En liten del av dem är självförsörjande, några befinner sig i kritiskt tillstånd och de flesta finns någonstans mitt emellan.

Jo, utmaningar finns. Kyrkan har förlorat en del av sina församlingsherdar och frågan hur man ska rekrytera dem är viktig.

- Det sägs att det krävs ett litet mått galenskap av den som ska fungera som församlingsherde inom den ingermanländska kyrkan, men ett stort mått galenskap av hans hustru, skämtar Juha. Men det finns en underton av allvar i det han säger. Församlingsherdarna har en svår uppgift.

- Vår biskop brukar säga att vi har en bra lön, men den är liten. Glädjande nog ses en stadig ökning av elevantalet vid det teologiska seminariet i Keltto och bönen är att det inom tio år ska utbildas hundra nya församlingsherdar.

När biskop Aarre Kuukauppi tillfrågas om vad som önskas av LFF i Ryssland, pekar han på två saker.

- Frågan stöttes och blöttes då det var aktuellt med arbetet i Jaama. Då skickades Jukka Paananen dit som missionär. Också idag behövs det människor – missionärer – som är villiga att bo i Ryssland och verka inom den ingermanländska kyrkan med olika uppgifter. Men vi arbetar utifrån de förutsättningar som finns och är också mycket glada över kontakter till olika vänförsamlingar. Det är viktigt att församlingsbor i Ryssland får se er kärlek och hur ni utför församlingsarbetet. Ni visar exempel på praktisk kristendom.

- Er uppgift är att fostra församlingsmedlemmarna i att ta ansvar och offra av egna medel. Vi lever i ett brytningsskede – en ny generation växer upp. Vår målsättning är att få hundra nya präster. Vi behöver 10 år.

Gemenskap

Efter middagen fortsätter programmet med gruppdiskussioner. Ämnen som diskuteras rör LFF som missionsorganisation och på vilket sätt fridsföreningarna sinsemellan kan förbättra sitt samarbete och hur missionsarbetet kan utvecklas i framtiden.

Diskussionen i grupperna är livlig och varje grupp håller en kort sammanfattande presentation för de andra. Stämningen är engagerande och uppbyggande. Folk ställer frågor, kastar fram idéer och tankar och tar till sig goda råd och tips från de övriga grupperna.

Vi ber för missionsarbetet. Någon badar i den vedeldade bastun nere vid stranden. Grillen plockas fram. Folk står i små grupper och umgås. Det blev en fin lördag. Det blev en fin gemenskapsdag.

Eva Gädda

Juha Saari:

Hemma från Vasa. Gift, har fem barn.

Teolog och präst.

Har verkat inom den ingermanländska kyrkan i Ryssland sedan år 2000. Under åren 2006-2013 bodde Juha med sin familj i Sibirien, där han ansvarade för den lutherska församlingen i Omsk. Familjen flyttade till Finland 2013. Juha arbetar fortfarande med utbildnings- och konsultuppgifter inom den ingermanländska kyrkan, men numera från Finland. Beskriver sig själv som en drömmare som tycker om att segla.

Aarre Kuukauppi:

biskop sedan 1996.

66 år. Gift. Har fyra barn och lika många barnbarn, utbildad designer.

Odlar potatis med sin fru, har en fruktträdgård och spelar ishockey.

Som ung fungerade Aarre som ledare i en kristen ungdomsgrupp och blev tillfrågad om han kunde delta i teologisk utbildning. År 1990 höll han sin slutpredikan inom ramen för studierna. 1996 valdes han till biskop i Ingermanlands evangelisk-lutherska kyrka i Ryssland.

Laestadianismen 150 år i Karleby

Lars Levi Laestadius föddes den 10 januari 1800 i Arjeplog i svenska Lappland. Han blev prästvigd i Härnösand 1825.

När han året därpå kom till Karesuando som kyrkoherde, 26 år gammal, var han ännu främmande för den levande tron. Det andliga genombrottet upplevde han senare när han som visitator för Lapplands församlingar i Åsele i södra Lappland år 1844 träffade en lappflicka, Maria, som ”hade erfarenheter i nådens ordning”. Om detta möte säger Laestadius att ”det ljusnade äfwen för mig; jag fick denna afton som jag tillbragte i sällskap med Maria känna en försmak av himmelens glädje”.

Kort därefter förändrades Laestadius predikningar och den laestadianska väckelsen bröt fram. Vid Laestadius död 1861 hade väckelsen nått hela norra delen av vårt land. Vid denna tid var Juhani Raattamaa en självskriven ledare för väckelsen. Anmärkningsvärt är att vid en samling under Raattamaas ledning i Alkkula i Ylitornio 1872 var över 100 laestadianska lekmannapredikanter samlade! Detta låter oss ana vilken kraft och spridning väckelsen hade. Uleåborg blev ett viktigt fäste för väckelsen som därifrån spred sig vidare söderut. Redan på 1860 talet hade den kommit till Kalajokitrakten. En fiskare på besök i Kalajoki lär ha berättat att i Norge hade han mött en sådan kristendom att ni hamnar alla i den när den kommer hit. Andra Kalajokibor hade kommit till tro på arbetsresor till Kemi och började predika när de kom hem.

Till Karleby kom laestadianismen från Kalajoki år 1869. Erik Wentin anför flera belägg, som visar på just det året. 1869 hölls det marknad i Kalajoki, den 11:e mars. Från marknaden följde Karl Silander (född i Rödsö, senare bosatt i bl.a. Kalajoki, en mångsidig och rörlig affärsman), kanske en ledare för väckelsen därstädes, med bl.a. Matts Kykyr från Kaustar till Karleby. Besöket ledde till att Matts Kykyr kom till tro och väckelsen uppstod i Kaustar, Karleby. Enligt uppgifter från dr Tor Krook berättas det att så gott som hela Kaustar by rycktes med i väckelsen.

Den första tiden samlades man i hemmen, men snart behövde man en egen samlingslokal. Innan det gamla bönehuset skaffades vet man att man samlades i ”Smeds-Kalles” arbetsrum i anslutning till en smedja på Storkisbacken. Bönehuset byggdes 1886 och då hade väckelsen spritt sig till Såka, Kvikant, Långö byar och till Nedervetil. Det nuvarande bönehuset i Närvilä blev klart år 2003.

Laestadianismen anses således ha nått Karlebytrakten och därmed det svenska språkområdet på vårvintern 1869, således för lite mer än 150 år sedan.

En intressant fråga i detta sammanhang är hur det kom sig att väckelsen fick en så snabb och kraftig spridning. Den viktigaste orsaken var att Gud sände en väckelsens ande över vårt land och folk. Säden hade mognat för skörd. Men vi kan också skönja några yttre omständigheter som kan ha inverkat på väckelsens framfart.

Nödåren på 1860 talet hade sin påverkan, men den största orsaken var andlig nöd. Gammalpietismen var den rådande andliga strömningen i våra trakter. Flera berättelser finns om folk som upplevde nöd över sin synd och otro och som sökte frälsningssvishet, men inte fann någon som kunde vägleda dem från syndanöd och oviss strävan, och egenrättfärdig fromhet, till levande tro och frid med Gud. Den laestadianska väckelsen svarade mot ett behov med ett helt Gudsord som dömde synden och otro men gav nåd och förlåtelse i en personlig syndaavlösning till den som sig ångrar och tror.

Därtill blev omvändelsen, med uppgörelsen med det gamla livet och ett nytt liv i tro och bekännelse, ett starkt vittnesbörd i omgivningen. Redan från början av väckelsen betonades och praktiserades det allmänna prästadömet, där varje pånyttfödd kristen hade rätt att förvalta himmelrikets nycklar. Den tidens folksamlingar, till exempel marknaderna, ser ut att ha gett goda möjligheter till att föra ut evangelium.

Väckelsen organiserade missionsverksamhet tidigt. Man var mån om att inte bara slå vakt om evangeliets frihet och glädje för egen del utan att också sprida det glada budskapet till andra, enligt Jesu egna ord.

Från kyrkans håll, åtminstone i vårt land, mötte väckelsen ofta på stort motstånd. Vid biskopsvisitationer påtalades och varnades det ofta för den nya villfarelsen. ”Så mycket märkligare är det att laestadianismen fått den största utbredningen i det land, där den blivit hårdast motarbetad” (Per Boreman: Laestadianismen).

Laestadianismen är känd för sina många splittringar. Kring sekelskiftet delades väckelsen

i tre olika grenar: gammallaestadianismen, västlaestadianismen och den nya väckelsen.

Den splittring som satt mest spår i den laestadianska rörelsen i Karleby är den som ägde rum kring år 1934. Som orsak till den splittringen nämns ofta den uppkomna centralstyrningen inom gammallaestadianismen, med säte i Uleåborg, och med en tilltagande exklusiv församlingssyn (SRK). Denna splittring fick en rätt så omfattande verksamhet i Karleby, trots att splittringen inte annars tilläts få så stor omfattning på det svenska språkområdet. De svenskspråkiga laestadianska bönehusföreningarna som tog avstånd från SRK kom senare (1968) att bilda Laestadianernas Fridsföreningars Förbund (LFF). Denna gren är fortfarande den största riktningen inom laestadianismen i svenska Österbotten.

De finskspråkiga trosyskonen i Karleby har etablerat en egen verksamhet i anslutning till Rauhan Sana, en rörelse som står vår svenskspråkiga rörelse nära.

”Den eld som vår Frälsare tände skall föras från vän och till vän”. Verksamheten i Närvilä bönehus fortsätter ännu efter 150 år. När vi samlas regelbundet inför Guds Ord och i gemenskap med varandra till söndagens sammankomster, syföreningar, ungdomssamlingar, söndagsskola, bibelsamtal m.m. och när vi i vår tur vill vittna om det arv vi fått i tron på Jesus Kristus som vår Herre och Frälsare, så vill vi i vår tur föra det dyrbara arvet vi fått av våra andliga fäder och mödrar vidare. ”Vi bidar i städer och byar en Andens och Gudsrikets vår”.

Föreläsning, i förkortad version,
av **Markus Ventin**
Närvilä 2019

Följare

Vad gör vi med våra följare på SoMe?

– Johannes döparen visar vägen

Mycket av sociala medier handlar om att få följare. Det kan vara bra att ta sig en funderare över hur man hanterar detta, dvs. att man har människor som följer det egna kontot. Johannes hade också följare, lärjungar, som följde hans liv och undervisning. Jag tror att vi kan lära oss ett och annat av Johannes döparen, för jag tror att han skulle ha varit en utomordentlig ”influencer” på sociala medier!

Se Guds lamm!

När Jesus påbörjar sin offentliga verksamhet så reagerar Johannes Döparens egna lärjungar på det. De kommer till Johannes och konstaterar att Jesus dykt upp och att också han döper folk. Jesus har också lärjungar. Kanske var de oroliga över att Johannes inte längre hade så stort inflytande, åtminstone i jämförelse med Jesus. Det hade kommit en annan predikant som drog större uppmärksamhet, och ”*alla går till honom*” (Joh. 3:26).

Men det här var inget problem för Johannes döparen. Hos honom fanns ingen avundsjuka, utan han hade en vilja att visa sina egna lärjungar till den som verkligen är Herre. Han förstod att Gud hade givit honom en plattform för att berätta om Den som profeterna hade talat om. Johannes döparen hade en viktig uppgift, han skulle bereda väg för Jesus Kristus. Han riktade sina egna lärjungars uppmärksamhet till den enda som kan

besvara människors innersta längtan: ”*Nästa dag stod Johannes där igen med två av sina lärjungar. När han såg Jesus komma gående, sade han: ‘Se Guds Lamm!’ De båda lärjungarna hörde vad han sade och följde efter Jesus.*” (Joh. 1:35-37) Johannes egna lärjungar började följa efter Jesus.

Han måste bli större

För oss är det lätt att se på dem som har mera influens och fundera på varför det är så. Varför fick han den ställning som han har? Varför fick hon den fina ansvarsuppgiften? Varför har min vän så många följare på Instagram, jag följs bara av mamma och hennes vänner? Hur skulle det vara om vi skulle göra som Johannes? Istället för att jämföra oss med andra, kunde vi fokusera på att dra uppmärksamhet till Jesus Kristus. Det hjälper oss kanske också att vara glada över de egenskaper och framsteg som våra medmänniskor har. För vare sig vi har mycket eller litet inflytande så har vi alla samma uppgift. Vi ska älska Herren vår Gud med allt vi har och vår nästa som oss själva.

Johannes är ett föredöme för oss. Han berörs inte, åtminstone inte vad vi kan se, av att han förlorar följare. Han var fixerad på Jesus Kristus, världens Frälsare: ”*Han måste bli större och jag mindre*” (Joh. 3:30). Vi får be att Gud ger också oss den ödmjukheten.

Richard Eklund

Till minnet av Alice Nygård (f. Mård)

Älskade mamma, nu är din kamp slut. Du stod i kö till himlen så länge. Väntan blev lång. Du blev tröttare och tröttare, krafterna avtog. Den 7 juli 2019 var det din tur att flytta till det himmelska hemmet. Där får du träffa pappa som du saknat i 14 år.

Mamma föddes i Ytteresse 14 juli 1928. Hon växte upp bland syskonen Thor, Gretel och Börje. En syster Gunvor dog endast 9 månader gammal. Sista tiden pratade mamma mycket om barndomshemmet på Fällbacka, hur de lekte, plockade smultron, vaktade kor och om en gammal tant Ida som de hjälpte. Mamma var närmast i ålder med Börje och sade ofta vi var riktigt ”kultapari” vi. Mamma och syskonen växte upp under krigsåren och det var ont om allt. Hon har berättat att då hon skulle konfirmeras hade hon lånat allt t.o.m underkläder.

Åren gick och som så många andra förlorade mamma barnatron och började gå på världsliga nöjen. Hon har berättat att hon hela tiden var rädd för att dö för hon visste att hon var på fel väg, men hon fick senare nåd till bättring. Efter en tid träffade hon pappa Helmer och de hann vara gifta nästan 50 år. De välsignades med tvillingar.

Pappa fick tidigt svår värk och mamma skötte om honom. Pappa sa en gång då han var på sjukhus, ”jag vill hem, för Lise sköter så bra om mig”. Mamma gjorde allt för pappa så då han dog var hon trött, men fick ännu krafter att bo hemma i 9 år tack vare att min bror John bodde bredvid.

Hennes stora intresse var blommor och att handarbete. Alla vi nära har sockor på lager som hon stickat. Allt oftare kom hennes frånvaroattacker och hon svimmade. Det

blev otryggt och ohållbart att bo ensam. Efter någon månad på bäddavdelningen fick hon plats på Esselunden. Det blev hennes hem i 4 och ett halvt år. Där fick hon god och kärleksfull vård och hon kände sig trygg. Mamma var en stillsam människa som inte förde mycket väsen av sig och hon var så tacksam och klagade aldrig över sin lott.

Krafterna avtog och de sista månaderna blev kämpiga. Det blev avsked vid varje besök. Vi välsignade henne med den allra dyrbaraste hälsningen att hon får tro tvivlen och synden förlåten i Jesu dyra namn och blod. Då var det gott att skiljas. Mamma var så trygg i sin tro. Så länge hon orkade prata var hon alltid mån om att hälsa Guds Frid då vi for hem och aldrig glömde hon tacka oss för att vi besökt henne. Sista dygnet satt vi hos henne. Jag höll hennes hand och smekte det silverfärgade håret då änglarna kom och hämtade hem hennes själ. Nu får hon vila till uppståndelsens morgon. Hennes önskan var att vi alla en gång ska få mötas i himlen. Hon hade stor omsorg om sina barnbarn och många böner har betts för dem. ”O, vad sällhet då skall bliva när Guds barn få komma hem” spelades då kistan bars in i Esse kyrka. Jordfästningen hölls av Kaj Granlund. Mammans syskonbarn sjöng så mäktigt i kyrkan ”Jag har hört om en stad ovan molnen”

Många släktingar, vänner och trossyskon följde mamma till den sista vilan. Det var en solig och varm dag då vi bäddade ner henne och sjöng ”Slumra ljuvt i jordens sköte, dyre syster sov i frid”. Vi skildes sen vid graven.

Frid över mammans ljusa minnen!

Gunveig

Till minne av Nils Björkskog

Den 19.12 2018 fick vår kära pappa lägga ner vandringsstaven och gå in i den eviga vilan. Ett långt och händelserikt liv var till ända.

Pappa föddes den 8 november 1923 på Miasas i Bosund. Han var son till Emilia och Anders Björkskog. Pappa var yngst i syskonskaran och familjen livnärde sig som fiskare och småbrukare. Farfar Anders var också, liksom pappa, en aktiv lekmanapredikant inom väckelsen. Pappa beskrev alltid sin barndom som ljus och trygg, trots att förhållandena i vårt land på den tiden var kärva och fattiga. Speciellt höll pappa fram minnen från Olofsön, där han tillbringade somrarna ute vid fiskestället, tillsammans med sin far, farbror och kusinerna.

Pappa hade lätt för att lära sig och han var väldigt intresserad av vad som skedde i samhället. Hans goda minne, och hans förmåga att berätta, gjorde att han förde vidare många episoder som skett i vår region till följande generation. Pappa hade alltid en "berättelse" på lager. Redan i folkskolan utmärkte han sig med sina gåvor och läraren uppmanade pappa att studera vidare i Samskolan, eller Jakobstads gymnasium, som det heter idag. Detta var inte så vanligt på den tiden för en pojke från Bosund. När han skulle fortsätta med vidarestudier efter Samskolan kom kriget emellan. Pappas största intressen var att läsa, skriva, fördjupa sig i Skriften, kyrkohistoria och geografi. Pappa var också en naturälskare. Tidiga vårmorgnar kunde han ta med oss barn i skogen för att studera fågellivet, eller ta oss ut på en båtfärd i skärgården. Sådana utfärder blev ett minne för livet.

Pappa var bara 18 år gammal när han hamnade i kriget, där han tillbringade tre år. Vi som

lever idag och har ett överflöd av mat och varor har svårt att förstå hur hemskt det var under kriget och hur unga män många gånger, i brist på mat och med livet som insats, stred för vårt fosterland. Pappa var under Guds beskydd och han kom oskadd från kriget. Pappa berättade sällan om kriget under vår uppväxt. Långt senare i livet gjorde vi tillsammans med honom en resa till "fronten" och hittade de ställen där pappa varit stationerad under kriget. Han gav också ut en bok, "For dit, var där, kom därifrån". Boken handlar om hans tid vid fronten. Kanske var detta pappas sätt att bearbeta de saker han varit tvungen att genomgå. En annan resa han uppskattade mycket var när han besökte Israel tillsammans med sin bror och fick besöka de platser som han läst så många gånger om i den Heliga skriften.

Redan under kriget började pappa brevväxla med Gretel, född Byggmästar, som blev hans fru och vår mamma. De gifte sig 20.10 1946 och välsignades med 9 barn. Tillsammans byggde de ett egna hemshus på Furuholmen, Larsmo, där pappa fick bo hela sitt långa liv. Under sitt yrkesverksamma liv jobbade pappa som partiförsäljare inom järn- och byggvaruhandeln. Genom sitt jobb och sin sociala läggning fick han en stor bekantskapskrets. Pappa hade olika förtroendeuppdrag i samhället, t.ex. i Kyrkorådet, och han var också aktiv inom Jakobstads Krigsveteraner under en tid av 40 år.

Pappas andliga hem var Risöhäll bönehus, ett hem som var väldigt kärt för honom och som han besökte så länge krafterna bar. Han var också en av initiativtagarna till grundandet av Risöhäll Bönehusförening r.f. Där verkade han som predikant så länge hälsan

medgav. Han var länge med i styrelsearbetet och fungerade också som tolk. Vi minns från vår barndom hur pappa ofta satt med Bibeln eller postillan och läste. Vi kommer också ihåg när någon trosbroder kom på besök och hur de kunde sitta i timtal och diskutera om olika skriftställen, och om himlavägen. Pappa var till sin natur positiv och förnöjd, sällan klagade han. Med sitt saktmodiga sätt var han ofta en brobyggare i situationer där det förekom meningsskiljaktigheter. Ofta nämnde han sin tacksamhet över att han fick ha Jesus som sin Frälsare och hur viktigt det är att ha synderna förlättna i Jesu namn och blod. Han var själv också snar att be om förlåtelse när han tyckte att han hade sårat oss barn. Pappa hade en stor förtröstan på Gud, och Jesus som sin Frälsare, och detta var han snar att framhålla: "blott av nåd". Han försökte leva som han lärde och detta var nog en predikan i sig.

Som nybliven pensionär fick pappa igen uppleva hur ovisst livet är. Då vardagen hade blivit lättare och han och mamma hade kunnat få mera tid för varandra rycktes mamma plötsligt bort i en hjärtinfarkt. Pappa levde nästan 30 år som änklings. När han blev ensam fick vi ännu mera uppleva hur han hade omsorg om oss barn och barnbarn med familjer på olika sätt. Otaliga är de böner och förböner som pappa har bett för oss. Detta var så viktigt för honom. Vi är tacksamma för den far vi hade.

Pappa var aktiv ända upp till ålderns höst. Han följde med vad som hände i samhället, gjorde långa cykelturer, besökte stormöten och tyckte om att umgås med trossyskon. Han tyckte mycket om andliga sånger och psalmer och han ville gärna höra oss sjunga dem när han besökte oss eller när någon trosbroder kom på besök. En av hans favoritsånger bland många var SS 237: "Oändlig nåd".

Pappa trivdes i sitt hem där han fick bo ända till sin bortgång, förutom de tre sista veckorna som tillbringades på sjukhus, efter att han drabbats av en svår infektion. Ännu då han

låg på det sista var det tilltalande för oss, som stod honom nära, då vi såg hur lugn och trygg han var. Vi såg hur tron gav honom styrka fast han kände på sig att livet höll på att rinna ut. Sista kvällen i pappas liv sjöng vi som vanligt för honom. Den allra sista sången kom att bli julpsalmen 25: "Dagen är kommen". Pappa sjöng då ännu svagt med i första versen samt i refrängen: "O kom låt oss tillbedja, O kom låt oss tillbedja, O kom låt oss tillbedja, vår Herre och Gud". Han låg så lugn och stilla i sjukhussängen. Det syntes att han bara låg och väntade på att gästerna från himlen skulle hämta honom hem. Pappa var färdig. Färdig bärgad för evigheten, med vissheten om sina synders förlåtelse. Efter ett mycket långt och innehållsrikt liv, i en ålder av 95 år, flyttade han i sömnen till evigheten för att möta sin Frälsare.

Jordfästningen ägde rum i Larsmo kyrka den 5 januari 2019. Den hölls av kyrkoherde Max-Olav Lassila. Minnesstunden i Risöhäll bönehus blev en ljus och välsignad högtid. Minnesord framfördes av kyrkoherden och predikantbröder m.fl. Många av pappas älsklingsånger och psalmer sjöngs gemensamt, samt av barnbarnen.

*"Namnet Jesus bleknar aldrig,
strålar bortom tidens slut.
Evigt skall det namnet lysa,
glansen kan ej plånas ut.
Jesus gav sitt liv för alla,
hör det stora fröjdebud!
Namnet Jesus, det skall samla
unga, gamla hem till Gud.
Ja, jag älskar namnet Jesus,
det har satt min själ i brand.
I det namnet fann jag frälsning,
intet annat frälsa kan."*

Psalm 310, en av pappas älsklingspsalmer

Frid över pappas minne!
Barnen

KYRKHELG SYD 20-22.3.2020 i Helsingfors

Temat **"INFÖR DITT ANSIKTE"** uppmanar oss att reflektera över Gud som Sanningen, som den Allsmåttige som leder historiens gång och som vill leda oss i våra liv.

Kyrkhelgen hålls i Petruskyrkan, Skogsbäcksvägen 15, Helsingfors. Ingen förhandsanmälan behövs.

Medverkande: Prof. Antti Laato, chefred. Leif Nummela, vd Peter Fagerholm, sångarna Pekka Simojoki och Fiona Chow, med.lic. Pekka Reinikainen, direktor Björn Wallén, khde Daniel Björk m.fl.

NERA INFO: kyrkhelg.fi

BUSSRESA TILL RYSSLAND, 2-5 APRIL

Vi besöker församlingarna i Pihkova och Luga

Preliminärt program:

Torsdag 2.4 Start på morgonen mot Sankt Petersburg, övernattning i Maria kyrkan.

Fredag 3.4 Sightseeing i Sankt Petersburg. På eftermiddagen kör vi till till Luga och övernattar på hotell.

Lördag 4.4 Barnläger i Luga för en del av resenärerna, övriga resenärer kör till Pihkova där man firar gudstjänst tillsammans med Pihkova församling. Vi övernattar på hotell i Luga.

Söndag 5.4 Gudstjänst i Luga församling. Vi planerar att starta hemåt ca kl. 14.00.

Pris ca 150 € + visumkostnader
Välkommen med!

Kontaktperson: Erika Snellman,
tel. 050 569 4562,
erikasnellman@hotmail.com

VÄLKOMMEN PÅ VINTERMÖTE I HELSINGFORS 29.2 - 1.3.2020!

Fridsföreningen i Södra Finland ordnar traditionellt vintermöte vid bönehuset på Fredriksgatan 61 B i Helsingfors. Programmet börjar kl 14 på lördagen.

VÄLKOMMEN TILL PÖRKENÄS 20-22.3.2020

på
KVINNOWEEKEND
"Bara i Dig har min själ sin ro"

Medverkande:
Dana Fagerholm - Guds fadershjärta
Victoria Grönholm - Striden i mitt inre
Isabella Mäenpää - En sund själ i en sund kropp

Mer info finns på evenemangets facebookside och på LFF:s hemsida.

Pris: 120€/pers. för kost & logi, subventionerat pris för dig som är hemma med barn eller är arbetslös. Även möjlighet till bidrag från bönehusens stödgrupper.

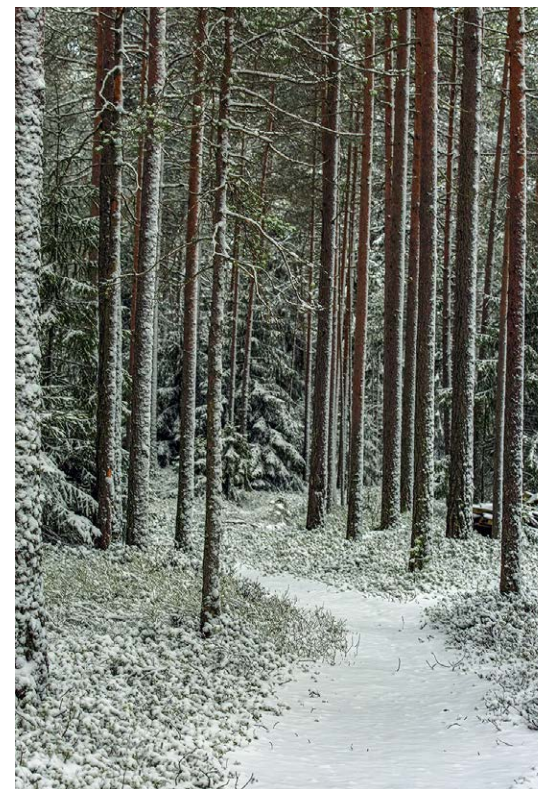
arr. LFF:s familjearbete

RADIO LFF (98,0/www.lff.fi)

- Måndagar kl. 17.00 repris från bönehusens söndagssammankomst
- Tisdagar kl. 9.30 Svensk andakt och 10.00 finsk andakt
- Torsdagar kl. 18.00 svensk andakt och kl. 18.30 finsk andakt
- Fredagar kl. 9.30 och 10.00 repris av morgonandakterna från tisdagen
- Lördagar kl. 19.00 sändning från kvällssammankomst
- Söndagar kl. 14.00/15.00 samt 18.00/19.00 sändning från sammankomster

HELGSAMMANKOMSTER

- Lö. 1.2. Skutnäs, Närvilä
- Lö. 8.2. Källby, Näs
- Lö. 15.2. Risöhall
- Lö 22.2. Punsar
- Lö. 29.2. Lepplax, Bosund

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 37 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 390 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Norge 370 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Övriga 37 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info
Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@tele2.se

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borraveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info
Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturering

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

*Människosonen skall utmanas i
människors händer, och de skall döda honom,
men på tredje dagen skall han uppstå”.*

(Matt 17:22-23)